

[Askjær Jørgensen]

Jeg skal i øvrigt takke for, at man har interesseret sig for, at jeg har berørt dette emne. Når jeg har gjort det, vil jeg gerne sige til hr. Christophersen, så er det ikke fordi jeg ikke interesserer mig for det, tværtimod. Folkekirkens forhold ligger mig på sinde, og det er derfor jeg tillod mig at bruge en del af min taletid til at komme ind på folkekirkens forhold. Jeg mener, at det er noget, som skal diskuteres, og jeg mener, at hr. Johan Nielsen havde ret i sine betragtninger langt hen ad vejen.

Statsministeren var så venlig også at komme med et par kommentarer om, hvad der var sagt på fremskridtspartiets landsmøde. Nu er det trist, at statsministeren ikke ved, hvad der blev sagt, men kun har de forkerte referater fra pressen at holde sig til, og som følge deraf er det nogle forkerte referater, statsministeren kommenterer, men det skal jeg lade ligge.

Statsministeren sagde også, at han var tilfreds med samfundet, indtil vi kom til 1973. Ja vel, men det var jo også først i 1970'erne, da socialdemokratiet for alvor tabte tråden, at der blev behov for fremskridtspartiet, og at det opstod.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gerne takke statsministeren for tilsagnet om en markedspolitisk debat. Jeg måtte forstå, at dette var et svar på, hvad jeg havde spurgt om, at det kunne blive på grundlag af en redegørelse fra regeringen om regeringens holdning til hele formandskabsperioden.

Dernæst har jeg et par bemærkninger til centrum-demokraterne. Jeg vil allerførst sige, lavmælt og ikke for harcelerende, at det føles af mig som en mangel, at hr. Erhard Jakobsen ikke selv er til stede efter at have holdt en stærk tale, synes jeg, i formiddags, for ligesom at kunne diskutere med os andre. Det synes jeg er en mangel. Hr. Erhard Jakobsen kan have gode grunde til ikke at være her, det ved jeg ikke, men jeg synes principielt, man må fastslå, at har man holdt en tale, især en så stærk tale, som hr. Erhard Jakobsen plejer at holde, så er det rart, at man er til stede for at kunne diskutere med folk med andre opfattelser. Man kunne måske komme til at modificere sine synspunkter

under processen, og det ville ikke være nogen skade til.

Men i stedet drog så hr. Erhard Jakobsens Sancho Panza en lanse for synspunkterne. Hr. Melchior gjorde vrøvl over, at jeg havde talt om minoriteterne. Ja, det var just det, der var vitsen, nemlig at sige minoriteter. Jeg er da meget vel klar over, at de befolkningsgrupper, som hr. Erhard Jakobsen taler om, netop er majoriteter, og det er også derfor det måske virker så mærkeligt, at hr. Erhard Jakobsen taler om disse ting, som om det var nødvendigt at beskytte nogle forfulgte minoriteter. Det enestående ved hr. Erhard Jakobsens felttog er i det hele taget meget ofte, at hr. Erhard Jakobsen til enhver tid gør sig til flertallets uforfærdede forsvarer. Hr. Erhard Jakobsen holder tilsyneladende altid med de grupper, der er flest af, men det er jo også en måde at drive politik på.

I øvrigt er det jo overskriften for centrum-demokraternes syn på skolepolitikken, vi skal interessere os for, for det er det, folk direkte har indflydelse på. Det vil jeg godt opholde mig ved. Skolen er samfundets skole, siger hr. Erhard Jakobsen, og selv om hr. Melchior ikke har stor tiltro til min opfattelsesevne, så forstod jeg, at dette havde jeg i hvert fald forstået rigtigt: skolen skal være samfundets skole med de konsekvenser, der flyder deraf, og det ville altså være den konsekvens, at folketinget skal have et meget direkte ansvar for den danske skole. Til dette må jeg sige på mit partis vegne: nej, nej og atter nej. Den danske skole er den kommunale skole, det står i selve loven, det har det været i mange år, og sådan bør det fortsat være. Udgifterne afholdes af kommunerne.

Jeg vil da gerne spørge hr. Melchior: betyder dette, at det er samfundets skole, at folkeskolen skal lægges ind i statslig regie, at vi skal lave den fuldstændige kovending i vor skolepolitik, at folkeskolen skal være statens skole med en centraliseret styreform? Det er det første spørgsmål, jeg har at stille til hr. Melchior.

Dernæst var hr. Melchior inde på læseplanerne. Der udsendes læseplaner, men det, som centrum-demokraterne tilsyneladende slet ikke har forstået, er, at disse læseplaner er vejledende. Efter vor opfattelse bør de fortsat være vejledende for skolerne. Mit andet spørgsmål er da: ønsker centrum-demokraterne, at folketinget skal vedtage